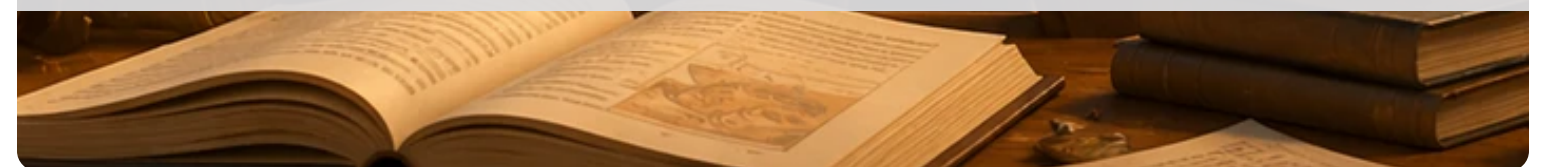




Өз өміріңнің капитаны

Bagdaulet Toktarbai





Асқар мектептен үйіне көңілді оралып, сөмкесін бұрышқа лақтыра салды. Алда үлкен жоба тапсыратын күн жақындап қалса да, ол уақытын тек компьютерлік ойындармен өткізуді жөн көрді.



Бөлмедегі үстел үстінде ашық қалған күнделік пен жасалмаған тапсырмалар жатты, ал Асқар болса экранға телміріп, уақыттың қалай өткенін байқамай қалды. Ол ертеңгі күннің жауапкершілігін мүлдем ойламаған еді.



Келесі күні мектепте мұғалім жобаларды тексере бастағанда, Асқардың жүрегі дірілдеп кетті. Оның партасында ешқандай дайын жұмыс болмағандықтан, ол сыныптастарының алдында қатты ұялды.



Сәтсіздікке ұшыраған Асқар кінәні өзінен емес, уақыттың аздығынан және мұғалімнің қаталдығынан көріп, ренжіп үйіне қайтты. Оның бұл қылығын сырттай бақылап тұрған дана атасы терең ойға батты.



Кешкісін атасы Асқарды аулаға шақырып, оған ескі, бірақ өте құнды ұмпас-компасты көрсетті. Қарт кісі кез келген адамның өмірі өз қолында екенін және әрбір әрекетке тек өзі жауапты екенін байыппен түсіндіре бастады.



Атасының сөздері Асқардың жүрегіне ұялап, ол өз қателігін түсіне бастады. Ол кінәні басқалардан іздегенше, өз ісіне жауапкершілікпен қараудың нағыз ерлік екенін ұқты.



Бөлмесіне оралған Асқар бұл жолы компьютерді қоспастан, үстел шамдарын жағып, жаңа жобасын өз күшімен қайтадан бастауға бел буды. Ол әрбір жазбаны мұқият орындап, түні бойы еңбек етті.



Келесі күні Асқар мектепке зор сенімділікпен келді. Ол мұғалімнің алдына барып, өткен жолғы қателігі үшін кешірім сұрап, өз бетімен дайындаған жаңа үлкен жобасын мақтанышпен ұсынды.



Сынып алдында өз жұмысын қорғап шыққан Асқарды мұғалім де, сыныптастары да жылы қабылдап, ризашылықпен қол шапалақтады. Бұл оның өмірдегі ең алғашқы үлкен және саналы жеңісі еді.



Күн ұясына батып бара жатқан шақта,
Асқар атасымен бірге қыр үстінде тұрып,
болашаққа нық сеніммен көз тастады. Ол енді
өз өмірінің капитаны екенін және кез келген
таңдауға жауап бере алатынын анық білді.